

U SPOMEN

prof. dr. sc. Vladimir Uremović (19. 12. 1924.– 20. 9. 2014.)

Vladimir Uremović bio je dugogodišnji član Uredničkog odbora Vinodolskog zbornika. Rođen je u Crikvenici gdje pohađa osnovnu školu, a školovanje nastavlja u Krku, Senju te Zagrebu, gdje 1943. završava srednju školu. Povremeno svira trubu u poznatim zagrebačkim orkestrima (Černjul, Kralj, Sorokin), a početkom Drugoga svjetskog rata u Crikvenici, s prijateljima, osniva jazz-orkestar *New Devils*. Sviraju na raznim zabavama i izvan tada okupirane Crikvenice, okružene žicom i bunkerima, a izlazak im omogućuju glazbenici iz orkestra talijanske vojske, te tako dostavljaju pomoć partizanima.

Nakon rata nastavlja školovanje u Zagrebu i diplomira na Medicinskom fakultetu 1951. Prve tri godine liječničkog staža proveo je u Domu narodnog zdravlja u Crikvenici. U to vrijeme oskudice, nedostatak lijekova i medicinske opreme nadoknađivalo se znanjem, humanošću i suosjećanjem s pacijentima. Godine 1956. zapošljava se na Ginekološko-porođajnom odjelu Opće bolnice u Rijeci. Usavršava ginekološku kirurgiju 1961. u Ljubljani, a 1967. pohađa tečaj iz amnioskopije u Berlinu. Od 1964. voditelj je Porođajnog odjela Klinike za ginekologiju i porodništvo u Rijeci. Godine 1969. magistrira s radom *Promjene leukocita kod bolesnica liječenih ionizirajućim zračenjem zbog karcinoma uterusa*. Nakon obrane doktorske disertacije *Prilog morfologiji i terapiji recidivirajućih upalnih procesa Bartholinijeve žlijezde* 1972. stječe naslov pri-

marijusa. Niz godina predaje porodništvo na Srednjoj medicinskoj školi u Rijeci. Godine 1974. izabran je za asistenta na Medicinskom fakultetu u Rijeci, a 1979. postaje izvanredni profesor. Napredovanje u stručnom i znanstvenom radu prati i opsežan znanstveni opus. Objavio je u domaćoj i stranoj periodici preko 150 znanstvenih radova i nekoliko knjiga. Zbog izuzetnih rezultata postignutih u perinatologiji s ekipom kolega dobiva Nagradu Grada Rijeke 1977. Od 1980. godine do umirovljenja 1984. na dužnosti je predstojnika Klinike za ginekologiju i porodništvo u Rijeci, a tijekom svojega radnog vijeka dao je znatan doprinos riječkoj ginekologiji i porodništvu.

Odlaskom u mirovinu dobar dio svoga slobodnog vremena posvećuje istraživanju crikveničke povijesti te aktivnostima u raznim udrugama gdje sa starim prijateljima radi na promociji ekološki održivog razvoja turizma. Za svoj rad na prikupljanju podataka i pisanju o povijesti Grada Crikvenice dobiva 1997. godine Nagradu Grada Crikvenice za životno djelo. Rezultat su tog rada knjige *Povijest crikveničkog ribarstva*, *Pavlini u Crikvenici* te *Crikvenica ne zaboravlja*. Aktivno surađuje u Zboru liječnika Hrvatske i Naučnom društvu za povijest zdravstvene kulture u Rijeci. Cijeloga mu je života moto bio ljudski pristup čovjeku, učenje i poticanje mladih na znanstveni rad te predani rad za zajednicu.